

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 3/2023
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, Одељење за ванредне ситуације у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради уплате доприноса за ПИО, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 425/18 од 23.03.2018. године, у седници одржаној 11.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 425/18 од 23.03.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 425/18 од 23.03.2018. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 151/2017 од 12.10.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да, у корист тужиоца, Републичком фонду ПИО, Филијала Краљево, уплати законом предвиђене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 26.10.2007. до 26.10.2010. године, на месечне износе као основице ближе одређене овим ставом изреке, а по стопи на дан уплате, те да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 26.000,00 динара са законском каматом почев од извршности одлуке па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 425/18 од 23.03.2018. године одбијена су као неосноване жалбе странака, првостепена пресуда потврђена и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 1859/2018 од 05.09.2018. године прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог

суда у Крагујевцу Гж1 425/18 од 23.03.2018. године, као изузетно дозвољеној, укинута побијана другостепена пресуда и пресуда првостепеног суда, а тужба тужиоца одбачена.

Одлуком Уставног суда Уж 14987/2018 од 27.12.2022. године усвојена је уставна жалба тужиоца и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 1859/2018 од 05.09.2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење, зајемчено одредбом чл. 32 ст. 1 Устава Републике Србије, па је поништено решење Врховног касационог суда Рев2 1859/2018 од 05.09.2018. године и одређено да тај суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 425/18 од 23.03.2018. године и одбачен захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду трошкова поступка пред Уставним судом.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене.

Применом члана 404. став 1. наведеног Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају предмет спора је захтев тужиоца да се обавезе тужена да на основице додатка на плату по основу нередовности у раду, надлежном фонду уплати законом предвиђене доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање запослених. Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама о праву тужиоца да потражује од тужене уплату доприноса, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ст. 2 тач. 5 ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса поднета је 10.01.2017. године, а предмет спора је уплата ПИО доприноса на основице додатка на плату по основу нередовности у раду што, имајући у виду износе који су досуђени прв носнажном и извршном пресудом, представља износ нижи од 40.000,00 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези са чл. 410. ст. 2 тачка 5 ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**